

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 373

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος
15 Οκτωβρίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 373/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 373/02	Υπόθεση C-423/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 27 Ιουνίου 2018 — Südzucker AG κατά Hauptzollamt Karlsruhe	2
2018/C 373/03	Υπόθεση C-429/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Ισπανία) στις 28 Ιουνίου 2018 — Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos και María Claudia Téllez Barragán κατά Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid	3
2018/C 373/04	Υπόθεση C-431/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Zaragoza (Ισπανία) στις 29 Ιουνίου 2018 — María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España κατά Irene Conte Sánchez	5
2018/C 373/05	Υπόθεση C-439/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 2 Ιουλίου 2018 — OH κατά Agencia Estatal de la Administración Tributaria	5
2018/C 373/06	Υπόθεση C-445/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 9 Ιουλίου 2018 — Vaselife International BV, Chrysal International BV κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden	6

EL

2018/C 373/07	Υπόθεση C-459/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 16 Ιουλίου 2018 — Argenta Spaarbank NV κατά Belgische Staat	7
2018/C 373/08	Υπόθεση C-472/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 19 Ιουλίου 2018 — ER κατά Agencia Estatal de la Administración Tributaria	7
2018/C 373/09	Υπόθεση C-477/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 23 Ιουλίου 2018 — Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	8
2018/C 373/10	Υπόθεση C-478/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 23 Ιουλίου 2018 — Compraxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	9

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 373/11	Υπόθεση T-671/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2018 — Villeneuve κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/303/15 (AD 7) — Έλεγχος από την EPSO των όρων επιλεξιμότητας για συμμετοχή στον διαγωνισμό — Επαγγελματική πείρα μικρότερης διάρκειας από την ελάχιστη απαιτούμενη — Φύση του ελέγχου του όρου συμμετοχής ο οποίος αφορά την επαγγελματική πείρα — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού — Ίση μεταχείριση]	11
2018/C 373/12	Υπόθεση T-418/18: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιουλίου 2018 — PT κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ETEπ)	11
2018/C 373/13	Υπόθεση T-451/18: Αγωγή της 18ης Ιουλίου 2018 — Τριανατοφύλλοπουλος κλπ κατά ΕΚΤ	12
2018/C 373/14	Υπόθεση T-478/18: Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2018 — Bezouaoui και HB Consultant κατά Επιτροπής	13
2018/C 373/15	Υπόθεση T-484/18: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Αυγούστου 2018 — XB κατά ΕΚΤ	14
2018/C 373/16	Υπόθεση T-500/18: Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2018 — Puma κατά EUIPO — Destilerias MG (MG PUMA)	15
2018/C 373/17	Υπόθεση T-502/18: Προσφυγή της 22ας Αυγούστου 2018 — Pharmadom κατά EUIPO — IRF (MediWell)	15
2018/C 373/18	Υπόθεση T-503/18: Προσφυγή της 22ας Αυγούστου 2018 — Haba Trading κατά EUIPO — Vida (vidaXL)	16
2018/C 373/19	Υπόθεση T-504/18: Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — XG κατά Επιτροπής	17
2018/C 373/20	Υπόθεση T-508/18: Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — OLX κατά EUIPO — Stra (STRADIA)	18
2018/C 373/21	Υπόθεση T-510/18: Προσφυγή της 22ας Αυγούστου 2018 — Kaddour κατά Συμβουλίου	19
2018/C 373/22	Υπόθεση T-517/18: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2018 — Zott κατά EUIPO — TSC Food Products (Αρτοσκευάσματα)	19

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 373/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 364 της 8.10.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 352 της 1.10.2018

EE C 341 της 24.9.2018

EE C 328 της 17.9.2018

EE C 319 της 10.9.2018

EE C 311 της 3.9.2018

EE C 301 της 27.8.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία)
στις 27 Ιουνίου 2018 — Südzucker AG κατά Hauptzollamt Karlsruhe

(Υπόθεση C-423/18)

(2018/C 373/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Südzucker AG

Καθού: Hauptzollamt Karlsruhe

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 967/2006 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οριζόμενη σε αυτό προθεσμία ισχύει και για την τροποποίηση εμπρόθεσμης ανακοινώσεως της εισφοράς επί του πλεονάσματος, η οποία προκύπτει από διαπίστωση της καταλογιστέας ποσότητας του πλεονάσματος ζάχαρης η οποία αναθεωρήθηκε μετά την πάροδο της προθεσμίας, κατόπιν ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 952/2006 ⁽²⁾;

2) Εάν δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

Ισχύουν στην περίπτωση αυτή, εφόσον πρόκειται για την τροποποίηση εμπρόθεσμης ανακοινώσεως που έλαβε χώρα βάσει διαπιστώσεων στο πλαίσιο ελέγχων, οι αναφερόμενες στην απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2002, British Sugar, C-101/99, EU:C:2002:7 προϋποθέσεις για την υπέρβαση της προθεσμίας ανακοινώσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 3559/91 ⁽³⁾, και για την υπέρβαση της προθεσμίας ανακοινώσεως του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 967/2006;

3) Πρέπει, σε περίπτωση που δεν ισχύει το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 967/2006 για ανακοινώσεις τροποποιήσεων κατόπιν διενέργειας ελέγχων (βλ. πρώτο ερώτημα) ή πληρούνται οι προϋποθέσεις για υπέρβαση της προθεσμίας (βλ. δεύτερο ερώτημα), να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της προθεσμίας, εντός της οποίας θα πρέπει να ανακοινωθεί η τροποποίηση της εισφοράς επί του πλεονάσματος, η 1η Μαΐου που έπεται ή πρέπει να εφαρμόζεται η εθνική νομοθεσία;

4) Εάν στο τρίτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη η 1η Μαΐου που έπεται ούτε να εφαρμοστεί η εθνική νομοθεσία;

Συνάδει με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ανακοινώνεται, σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, λόγω της διάρκειας του ελέγχου και της διάρκειας της καταρτίσεως και της αξιολογήσεως της εκθέσεως ελέγχου, η εισφορά επί του πλεονάσματος για την περίοδο εμπορίας 2007/2008 στις 20 Οκτωβρίου 2010 και στις 27 Οκτωβρίου 2011; Ασκεί συναφώς επιρροή αν ο παρασκευαστής ζάχαρης προέβαλε αντιρρήσεις κατά της διαπιστώσεως των πλεονασματικών ποσοτήτων;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 967/2006 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου όσον αφορά την παραγωγή εκτός ποσόστωσης στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 2006, L 176, σ. 22).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 952/2006 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 318/2006 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη διαχείριση της εσωτερικής αγοράς και του καθεστώτος ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 2006, L 178, σ. 39).
- (³) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3559/91 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 1991, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2670/81 περί θεπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ 1991, L 336, σ. 26).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Ισπανία) στις 28 Ιουνίου 2018 — Berta Fernández Alvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos και María Claudia Téllez Barragán κατά Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Υπόθεση C-429/18)

(2018/C 373/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos και María Claudia Téllez Barragán

Καθή: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι ορθή η εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου ερμηνεία της προσαρτημένης στην οδηγία 1999/70/ΕΚ (¹) συμφωνίας-πλαισίου και η συνακόλουθη διαπίστωση ότι η πρόσληψη των προσφευγουσών με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου συνιστά κατάχρηση, καθόσον ο εργοδότης του δημόσιου τομέα χρησιμοποιεί διάφορες –ορισμένου πάντα χρόνου– μορφές προσλήψεως για την εκτέλεση[,] κατά τρόπο μόνιμο και σταθερό, συνήθων καθηκόντων μόνιμων δημόσιων υπαλλήλων και για την κάλυψη διαρθρωτικών ελλείψεων και αναγκών οι οποίες, ουσιαστικά, δεν είναι προσωρινές, αλλά πάγιες και διαρκείς[,] καθώς και] ότι, ως εκ τούτου, η πρόσληψη μέσω των ως άνω συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου δεν δικαιολογείται, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαισίου, ως αντικειμενικός λόγος, στο μέτρο που η εν λόγω χρησιμοποίηση συμβάσεων ορισμένου χρόνου αντικείται ευθέως στο δεύτερο εδάφιο του προοιμίου της συμφωνίας-πλαισίου και στα σημεία 6 και 8 των γενικών παρατηρήσεων της εν λόγω συμφωνίας, δεδομένου ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θα δικαιολογούσαν τέτοιες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου;
- 2) Είναι ορθή η εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου ερμηνεία της προσαρτημένης στην οδηγία 1999/70/ΕΚ συμφωνίας-πλαισίου, κατά την οποία η προκήρυξη τακτικού διαγωνισμού, με τα παρατιθέμενα χαρακτηριστικά, δεν συνιστά ισοδύναμο μέτρο και δεν μπορεί να θεωρηθεί κύρωση, καθόσον δεν είναι αναλογική προς τη διαπιστωθείσα κατάχρηση, η οποία συνεπάγεται τη λήξη της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου, κατά παράβαση των σκοπών της οδηγίας, και τη διαιώνιση μιας δυσμενούς για τους έκτακτους δημόσιους υπαλλήλους καταστάσεως, ούτε δε μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικό μέτρο, δεδομένου ότι ο μεν εργοδότης ουδόλως θίγεται, το δε μέτρο δεν λειτουργεί αποτρεπτικά, και ως εκ τούτου δεν συνάδει προς το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο[,] της οδηγίας 1999/70, καθόσον δεν διασφαλίζει την εκ μέρους του ισπανικού κράτους επίτευξη των αποτελεσμάτων που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία;

- 3) Είναι ορθή η εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 1999/70/ΕΚ και της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση C-16/15 (²), κατά την οποία η προκήρυξη ανοικτού διαγωνισμού δεν είναι κατάλληλο μέτρο για την επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, καθόσον η ισπανική νομοθεσία δεν προβλέπει κάποιον αποτελεσματικό και αποτρεπτικό μηχανισμό επιβολής κυρώσεων που να θέτει τέρμα στον καταταχρηστικό διορισμό εκτάκτων δημόσιων υπαλλήλων και δεν επιτρέπει την κάλυψη των νέων οργανικών θέσεων από τους υπαλλήλους εκείνους που υπήρξαν θύματα της καταχρήσεως αυτής, με αποτέλεσμα να παραμένουν οι τελευταίοι σε καθεστώς ανασφάλειας;
- 4) Είναι ορθή η ερμηνεία που δίδει το αιτούν δικαστήριο, σύμφωνα με την οποία η μετατροπή της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου, του εργαζομένου που υπήρξε θύμα καταχρήσεως, σε «σύμβαση αορίστου χρόνου σε μη μόνιμη θέση» δεν συνιστά αποτελεσματική κύρωση, καθόσον ο εν λόγω εργαζόμενος μπορεί να παυθεί, είτε λόγω καλύψεως της θέσεως κατόπιν διαγωνισμού είτε λόγω καταργήσεώς της, και ως εκ τούτου αντιβαίνει στη συμφωνία-πλαίσιο ως προς τους σκοπούς περί πρόληψης της καταχρηστικής χρησιμοποίησης συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, δεδομένου ότι δεν συνάδει προς το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο[,] της οδηγίας 1999/70, καθόσον δεν διασφαλίζει την εκ μέρους του ισπανικού κράτους επίτευξη των αποτελεσμάτων που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία;

Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων, είναι αναγκαίο να επαναληφθούν εν προκειμένω τα ακόλουθα ερωτήματα, που περιέχονται στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε στις 30 Ιανουαρίου 2018, στο πλαίσιο της υπ' αριθ. 193/2017 διαδικασίας κατεπίγειου, το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 8 de Madrid (³) (διοικητικό πρωτοδικείο υπ' αριθ. 8 της Μαδρίτης, Ισπανία):

- 5) Εάν το εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων για την απασχόληση εκτάκτων αναπληρωτών δημοσίων υπαλλήλων στην υπηρεσία της SERMAS, με σκοπό την κάλυψη πάγιων και διαρθρωτικών αναγκών παροχής υπηρεσιών μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων, δεδομένου ότι η εθνική έννομη τάξη δεν προβλέπει κάποιο αποτελεσματικό ή αποτρεπτικό μέτρο για την επιβολή κυρώσεων κατά της εν λόγω καταχρήσεως και την εξάλειψη των επιπτώσεων της παραβάσεως της κοινοτικής νομοθεσίας, έχει η ρήτρα 5 της προσαρτημένης στην οδηγία 1999/70/ΕΚ συμφωνίας-πλαισίου την έννοια ότι επιβάλλει στον εθνικό δικαστή την υποχρέωση να λάβει αποτελεσματικά και αποτρεπτικά μέτρα που να διασφαλίζουν την πρακτική αποτελεσματικότητα της συμφωνίας-πλαισίου και, επομένως, να επιβάλει τις σχετικές κυρώσεις και να εξαλείψει τις επιπτώσεις της παραβάσεως της προμνησθείσας ευρωπαϊκής νομοθεσίας, αφήνοντας ανεφάρμοστη την εθνική νομοθεσία που θίγει την πρακτική αποτελεσματικότητα της συμφωνίας-πλαισίου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, και όπως επισημαίνει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σκέψη 41 της αποφάσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-184/15 και C-197/15 (⁴):

Συνάδει προς τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 1999/70/ΕΚ, ως μέτρο για την πρόληψη της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, για την επιβολή των σχετικών κυρώσεων και για την εξάλειψη των επιπτώσεων της παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης, το να μετατραπεί η σχέση εργασίας έκτακτου αναπληρωτή/μετακλητού/ αντικαταστάτη υπαλλήλου σε σταθερή σχέση εργασίας, μόνιμου δημόσιου υπαλλήλου ή δημόσιου υπαλλήλου με σύμβαση αορίστου χρόνου, με την ίδια σταθερότητα στην απασχόληση με εκείνη που απολαύουν συγκρίσιμοι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, δεδομένου ότι η εθνική νομοθεσία απαγορεύει απολύτως στον δημόσιο τομέα τη μετατροπή των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, στον εν λόγω τομέα, σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, όταν δεν υφίσταται άλλο αποτελεσματικό μέτρο για την αποτροπή της καταχρηστικής χρησιμοποίησης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και, ενδεχομένως, την επιβολή των σχετικών κυρώσεων;

- 6) Σε περίπτωση καταχρήσεως διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, μπορεί να θεωρηθεί ότι η μετατροπή της σχέσεως εργασίας του έκτακτου αναπληρωτή υπαλλήλου σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου ή σε απασχόληση σε μόνιμη θέση εκπληρώνει τους σκοπούς της οδηγίας 1999/70/ΕΚ και της προσαρτημένης σε αυτήν συμφωνίας-πλαισίου μόνον όταν ο έκτακτος υπάλληλος θύμα της καταχρήσεως απολαύει των ιδίων και πανομοιότυπων όρων απασχολήσεως σε σχέση με τους μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους (όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση, την επαγγελματική προαγωγή, την κάλυψη κενών θέσεων, την επαγγελματική κατάρτιση, τις άδειες απουσίας, διοικητικά ζητήματα, τις άδειες και εγκρίσεις, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα και τη λύση της σχέσεως εργασίας, καθώς και τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς που προκηρύσσονται για την κάλυψη κενών θέσεων και την επαγγελματική προαγωγή) βάσει των αρχών της παραμονής στη θέση και της μονιμότητας, με όλα τα εγγενή δικαιώματα και όλες τις εγγενείς υποχρεώσεις, υπό συνθήκες ίσης μεταχειρίσεως με τους μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους;

7) Λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη, ενδεχομένως, καταχρηστικής πρακτικής συνιστάμενης στη σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη παγίων αναγκών άνευ αντικειμενικού λόγου συνδεδεμένου με επείγουσες και επιτακτικές ανάγκες που να τη δικαιολογούν, καθώς και την απουσία, στο ισπανικό εθνικό δίκαιο, σχετικών κυρώσεων ή αποτελεσματικών περιορισμών· οσάκις ο εργοδότης δεν παρέχει μονιμότητα στον εργαζόμενο, συνάδει προς τους σκοπούς της οδηγίας 1999/70/ΕΚ η χορήγηση, ως μέσου για την πρόληψη τέτοιας καταχρηστικής πρακτικής και για την εξάλειψη των επιπτώσεων της παραβίασης του δικαίου της Ένωσης, αποζημίωσης συγκρίσιμης με την αποζημίωση λόγω καταχρηστικής απολύσεως, εν είδει προσήκουσας, αναλογικής, αποτελεσματικής και αποτρεπτικής κυρώσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

⁽²⁾ Απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679).

⁽³⁾ Υπόθεση C-103/18, Sánchez Ruiz.

⁽⁴⁾ Απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, Martínez Andrés και Castrejana López (C-184/15 και C-197/15, EU:C:2016:680).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Zaragoza (Ισπανία) στις 29 Ιουνίου 2018 — María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España κατά Irene Conte Sánchez

(Υπόθεση C-431/18)

(2018/C 373/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Zaragoza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España

Εφεσίβλητη: Irene Conte Sánchez

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής ⁽¹⁾, ερμηνεία κατά την οποία η υποχρεωτική ασφάλιση καλύπτει και τις ζημιές εκείνες που προξενούνται στο πλαίσιο μιας επικίνδυνης καταστάσεως προκληθείσας λόγω διαρροής υγρών από όχημα στη θέση σταθμεύσεως όπου είναι σταθμευμένο ή συνεπεία ελιγμών σταθμεύσεως, σε θέση ιδιωτικού χώρου σταθμεύσεως, ευρισκόμενη εντός κοινόχρηστου χώρου, και σε σχέση με τους λοιπούς χρήστες του εν λόγω χώρου;

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 263, σ. 11.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 2 Ιουλίου 2018 — ΟΗ κατά Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Υπόθεση C-439/18)

(2018/C 373/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: ΟΗ

Εφεσίβλητη: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούουν στη ρήτρα 4, παράγραφοι 1 και 2, της ευρωπαϊκής συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησης η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997⁽¹⁾, και στα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006 για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση)⁽²⁾, διάταξη συλλογικής συμβάσεως εργασίας και επιχειρηματική πρακτική σύμφωνα με τις οποίες, για τον υπολογισμό των αποδοχών και της προαγωγής, η αρχαιότητα εργαζόμενης με μερική απασχόληση και ωράριο εργασίας που κατανέμεται κάθεται σε ολόκληρο το έτος υπολογίζεται λαμβανομένου υπόψη μόνον του χρόνου παροχής υπηρεσιών;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ 1998, L 14, σ. 9).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Κάτω Χώρες) στις 9 Ιουλίου 2018 — Vaselife International BV, Chrysal International BV κατά College
voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden**

(Υπόθεση C-445/18)

(2018/C 373/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Vaselife International BV, Chrysal International BV

Καθού: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι η αρμόδια αρχή, το College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Συμβούλιο για την Έγκριση Φυτοπροστατευτικών Προϊόντων και Βιοκτόνων, στο εξής: Ctgb), αφού λάβει απόφαση επανακαταχώρισεως του προϊόντος αναφοράς, να μεταβάλει, ενδεχομένως αυτεπαγγέλτως, τη διάρκεια ισχύος άδειας παράλληλου εμπορίου κατά την έννοια του άρθρου 52 του κανονισμού 1107/2009⁽¹⁾, η οποία χορηγήθηκε πριν από την απόφαση επανακαταχώρισεως, σύμφωνα με τη –μεταγενέστερη– περίοδο ισχύος η οποία συνδέεται με την απόφαση επανακαταχώρισεως του προϊόντος αναφοράς;
- 2) Εάν στο ερώτημα 1 δοθεί καταφατική απάντηση, είναι η μεταβολή της διάρκειας ισχύος άδειας παράλληλου εμπορίου αυτόματο αποτέλεσμα αποφάσεως επανακαταχώρισεως του προϊόντος αναφοράς, το οποίο απορρέει από τον ίδιο τον κανονισμό 1107/2009; Είναι επομένως η καταχώριση της νέας περιόδου ισχύος της παράλληλης άδειας στη βάση δεδομένων της αρμόδιας αρχής μια αμιγώς διοικητική πράξη, ή πρέπει να ληφθεί συναφώς απόφαση αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως;
- 3) Εάν στο ερώτημα 2 δοθεί η απάντηση ότι πρέπει να ληφθεί απόφαση, εφαρμόζεται συναφώς το άρθρο 52 του κανονισμού 1107/2009, και ιδίως η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού;
- 4) Εάν στο ερώτημα 3 δοθεί αρνητική απάντηση, ποια διάταξη ή ποιες διατάξεις έχουν τότε εφαρμογή;
- 5) Μπορεί ένα φυτοπροστατευτικό προϊόν να μην θεωρηθεί πανομοιότυπο κατά την έννοια του άρθρου 52 του κανονισμού 1107/2009 εάν το προϊόν αναφοράς δεν προέρχεται (πλέον) από την ίδια επιχείρηση; Από το Δικαστήριο ζητείται να εξετάσει επίσης, με την απάντησή του στο ερώτημα αυτό, αν ως συνδεδεμένη επιχείρηση ή ως επιχείρηση λειτουργούσα κατόπιν σχετικής άδειας μπορεί επίσης να νοηθεί επιχείρηση που παράγει το προϊόν, με την έγκριση του δικαιούχου, σύμφωνα με την ίδια συνταγή. Έχει συναφώς σημασία αν η διαδικασία παραγωγής σύμφωνα με την οποία παράγονται το προϊόν αναφοράς και το προϊόν που πρόκειται να εισαχθεί παράλληλα διεξάγεται από την ίδια επιχείρηση όσον αφορά τις δραστηκές ουσίες;

- 6) Είναι η αλλαγή και μόνον της τοποθεσίας παραγωγής του προϊόντος αναφοράς κρίσιμη για την εκτίμηση του ζητήματος αν το προϊόν είναι πανομοιότυπο;
- 7) Εάν στο ερώτημα 5 και/ή στο ερώτημα 6 δοθεί καταφατική απάντηση, κλονίζεται το εκ τούτου συναγόμενο συμπέρασμα («δεν είναι πανομοιότυπο») από το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή έχει ήδη διαπιστώσει ότι, όσον αφορά τη σύνθεσή του, το προϊόν δεν έχει υποστεί μεταβολή ή έχει υποστεί μικρή μόνον μεταβολή;
- 8) Ποιος και σε ποιον βαθμό φέρει το βάρος της αποδείξεως του ότι τηρήθηκε το άρθρο 52, παράγραφος 3, του κανονισμού 1107/2009, όταν οι κάτοχοι της άδειας του παράλληλου προϊόντος και του προϊόντος αναφοράς έχουν συναφώς διαφορετικές απόψεις;

(¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 16 Ιουλίου 2018 — Argenta Spaarbank NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-459/18)

(2018/C 373/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Argenta Spaarbank NV

Εναγόμενο: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει προς το άρθρο 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική φορολογική ρύθμιση βάσει της οποίας, για τον υπολογισμό του φορολογητέου κέρδους εταιρίας με πλήρη υποχρέωση καταβολής φόρου στο Βέλγιο, η οποία έχει μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος και τα κέρδη της οποίας απαλλάσσονται πλήρως από τον φόρο στο Βέλγιο δυνάμει συμβάσεως μεταξύ του Βελγίου και του άλλου κράτους μέλους για την αποτροπή της διπλής φορολογίας:

- το εκπεστέο ποσό για επιχειρηματικό κεφάλαιο μειώνεται κατά ποσό εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο υπολογιζόμενο βάσει του ποσού της θετικής διαφοράς μεταξύ, αφενός, της καθαρής λογιστικής αξίας των στοιχείων του ενεργητικού της μόνιμης εγκαταστάσεως και, αφετέρου, του συνόλου των στοιχείων του παθητικού που δεν ανήκουν στα ίδια κεφάλαια της εταιρίας και που είναι καταλογιστέα στη μόνιμη εγκατάσταση και
- η προαναφερθείσα μείωση δεν εφαρμόζεται στο μέτρο που το ποσό της μείωσης είναι χαμηλότερο από το κέρδος της μόνιμης αυτής εγκαταστάσεως,

ενώ το εκπεστέο ποσό για επιχειρηματικό κεφάλαιο δεν μειώνεται σε περίπτωση που η εν λόγω θετική διαφορά μπορεί να καταλογιστεί σε μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη στο Βέλγιο;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 19 Ιουλίου 2018 — ER κατά Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Υπόθεση C-472/18)

(2018/C 373/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: ER

Εφεσίβλητη: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούουν στη ρήτρα 4, παράγραφοι 1 και 2, της ευρωπαϊκής συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία μερικής απασχόλησως η οποία προσαρτάται στην οδηγία 97/81/EK του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽¹⁾, και στα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006 για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιאτύπωση) ⁽²⁾, διάταξη συλλογικής συμβάσεως εργασίας και επιχειρηματική πρακτική σύμφωνα με τις οποίες, για τον υπολογισμό των αποδοχών και της προαγωγής, η αρχαιότητα εργαζόμενης με μερική απασχόληση και ωράριο εργασίας που κατανέμεται κάθετα σε ολόκληρο το έτος υπολογίζεται λαμβανομένου υπόψη μόνον του χρόνου παροχής υπηρεσιών;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/81/EK του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ 1998, L 14, σ. 9).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 23 Ιουλίου 2018 — Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Υπόθεση C-477/18)

(2018/C 373/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV

Καθού: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι φράσεις «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 1, του κανονισμού 882/2004 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (κανονισμός 882/2004) και «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 2, του κανονισμού 882/2004 την έννοια ότι οι (μισθολογικές) δαπάνες που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των τελών για επίσημους ελέγχους περιλαμβάνουν μόνον τις (μισθολογικές) δαπάνες των επίσημων κτηνιάτρων και επίσημων βοηθών που διενεργούν τις επίσημες επιθεωρήσεις, ή περιλαμβάνουν επίσης τις (μισθολογικές) δαπάνες άλλου προσωπικού που απασχολείται από τη Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (Ολλανδική Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων και Καταναλωτικών Προϊόντων, στο εξής: NVWA) ή την εταιρία περιορισμένης ευθύνης Kwaliteitskeuring Dierlijke Sector (στο εξής: KDS);
- 2) Εάν στο ερώτημα 1 δοθεί η απάντηση ότι οι φράσεις «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 1, του κανονισμού 882/2004 και «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 2, του κανονισμού 882/2004 μπορούν να αφορούν επίσης τις (μισθολογικές) δαπάνες άλλου προσωπικού που απασχολείται από τη NVWA ή την KDS, υπό ποιες περιστάσεις και εντός ποιων ορίων πρόκειται τότε για μια τέτοια σχέση μεταξύ των πραγματοποιηθεισών δαπανών για το άλλο αυτό προσωπικό και των επίσημων ελέγχων, ώστε το τέλος για την κάλυψη αυτών των (μισθολογικών) δαπανών να μπορεί να βασιστεί στο άρθρο 27, παράγραφος 4, και στο παράρτημα VI, σημεία 1 και 2, του κανονισμού 882/2004;

- 3) α. Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 27, παράγραφος 4, στοιχείο α', και του παραρτήματος VI, σημεία 1 και 2, του κανονισμού 882/2004 την έννοια ότι το εν λόγω άρθρο 27, παράγραφος 4, και το εν λόγω παράρτημα VI, σημεία 1 και 2, δεν επιτρέπουν να χρεώνονται στα σφαγεία τέλη για επίσημους ελέγχους για τέταρτα της ώρας τα οποία δηλώθηκαν από τα σφαγεία αυτά στην αρμόδια αρχή αλλά δεν αφιερώθηκαν πράγματι σε επίσημους ελέγχους;
- β. Ισχύει η απάντηση στο ερώτημα 3α επίσης στην περίπτωση προσωρινώς διατιθέμενων στην αρμόδια αρχή επίσημων κτηνιάτρων που δεν λαμβάνουν μισθό για τέταρτα της ώρας τα οποία δηλώθηκαν από το σφαγείο στην αρμόδια αρχή αλλά δεν αφιερώθηκαν πράγματι σε εργασίες επίσημων ελέγχων, ενώ το ποσό που χρεώθηκε στο σφαγείο για τα δηλωθέντα αλλά μη αξιοποιηθέντα τέταρτα της ώρας εξυπηρετεί την κάλυψη γενικών εξόδων της αρμόδιας αρχής;
- 4) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 27, παράγραφος 4, στοιχείο α', και του παραρτήματος VI, σημεία 1 και 2, του κανονισμού 882/2004 την έννοια ότι το προαναφερθέν άρθρο 27, παράγραφος 4, δεν επιτρέπει να χρεώνεται σε σφαγεία μια μέση τιμή για εργασίες επίσημων ελέγχων από κτηνιάτρους απασχολούμενους από τη NVWA καθώς και από (χαμηλότερα αμειβόμενους) προσωρινώς διατιθέμενους κτηνιάτρους, με αποτέλεσμα να χρεώνεται στα σφαγεία τιμή υψηλότερη από εκείνη που καταβάλλεται στους προσωρινώς διατιθέμενους κτηνιάτρους;
- 5) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 26 και του άρθρου 27, παράγραφος 4, στοιχείο α', και του παραρτήματος VI, σημεία 1 και 2, του κανονισμού 882/2004 την έννοια ότι για τον υπολογισμό των τελών για επίσημους ελέγχους λαμβάνονται υπόψη δαπάνες για τη δημιουργία αποθεματικού μιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης (KDS), η οποία διαθέτει προσωρινώς στην αρμόδια αρχή επίσημους βοηθούς, αποθεματικού το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση κρίσεως για την πληρωμή μισθών και δαπανών εκπαίδευσης για το προσωπικό που διενεργεί πράγματι τους επίσημους ελέγχους καθώς επίσης και για το προσωπικό που καθιστά δυνατή τη διενέργεια επίσημων ελέγχων;
- 6) Εάν η απάντηση στο προαναφερθέν ερώτημα 5 είναι καταφατική: μέχρι ποιο ποσό επιτρέπεται η δημιουργία ενός τέτοιου αποθεματικού και πόσο μακριά μπορεί να είναι η περίοδος που καλύπτεται από το αποθεματικό αυτό;

(¹) ΕΕ 2004, L 165, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 23 Ιουλίου 2018 — Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Υπόθεση C-478/18)

(2018/C 373/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV

Καθού: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι φράσεις «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (κανονισμός 882/2004) και «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 2, του κανονισμού 882/2004 την έννοια ότι οι (μισθολογικές) δαπάνες που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των τελών για επίσημους ελέγχους περιλαμβάνουν μόνον τις (μισθολογικές) δαπάνες των επίσημων κτηνιάτρων και επίσημων βοηθών που διενεργούν τις επίσημες επιθεωρήσεις, ή περιλαμβάνουν επίσης τις (μισθολογικές) δαπάνες άλλου προσωπικού που απασχολείται από τη Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (Ολλανδική Αρχή Ασφάλειας Τροφίμων και Καταναλωτικών Προϊόντων, στο εξής: NVWA) ή την εταιρία περιορισμένης ευθύνης Kwaliteitskeuring Dierlijke Sector (στο εξής: KDS);

- 2) Εάν στο ερώτημα 1 δοθεί η απάντηση ότι οι φράσεις «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 1, του κανονισμού 882/2004 και «του προσωπικού που συμμετέχει στους επίσημους ελέγχους» στο παράρτημα VI, σημείο 2, του κανονισμού 882/2004 μπορούν να αφορούν επίσης τις (μισθολογικές) δαπάνες άλλου προσωπικό που απασχολείται από τη NVWA ή την KDS, υπό ποιες περιστάσεις και εντός ποιων ορίων πρόκειται τότε για μια τέτοια σχέση μεταξύ των πραγματοποιηθεισών δαπανών για το άλλο αυτό προσωπικό και των επίσημων ελέγχων, ώστε το τέλος για την κάλυψη αυτών των (μισθολογικών) δαπανών να μπορεί να βασιστεί στο άρθρο 27, παράγραφος 4, και στο παράρτημα VI, σημεία 1 και 2, του κανονισμού 882/2004;
- 3) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 27, παράγραφος 4, στοιχείο α', και του παραρτήματος VI, σημεία 1 και 2, του κανονισμού 882/2004 την έννοια ότι το εν λόγω άρθρο 27, παράγραφος 4, και το εν λόγω παράρτημα VI, σημεία 1 και 2, δεν επιτρέπουν να χρεώνονται στα σφαγεία τέλη για επίσημους ελέγχους για τέταρτα της ώρας τα οποία δηλώθηκαν από τα σφαγεία αυτά στην αρμόδια αρχή αλλά δεν αφιερώθηκαν πράγματι σε επίσημους ελέγχους;

(¹) ΕΕ 2004, L 165, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2018 — Villeneuve κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-671/16) ⁽¹⁾

[Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/303/15 (AD 7) — Έλεγχος από την EPSO των όρων επιλεξιμότητας για συμμετοχή στον διαγωνισμό — Επαγγελματική πείρα μικρότερης διάρκειας από την ελάχιστη απαιτούμενη — Φύση του ελέγχου του όρου συμμετοχής ο οποίος αφορά την επαγγελματική πείρα — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού — Ίση μεταχείριση]

(2018/C 373/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Vincent Villeneuve (Μονπελιέ, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 2015, με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για τον γενικό διαγωνισμό βάσει τίτλων και εξετάσεων EPSO/AD/303/15 — Αναπτυξιακή συνεργασία και διαχείριση βοήθειας προς χώρες εκτός ΕΕ (AD 7).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Vincent Villeneuve στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 419 της 14.11.2016.

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιουλίου 2018 — PT κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ)

(Υπόθεση T-418/18)

(2018/C 373/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: PT (εκπρόσωπος: E. Nordh, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΤΕπ της 4ης Απριλίου 2018 περί απολύσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση για την υλική ζημία του που ανέρχεται σήμερα σε 2 240,31 ευρώ και για τη μη υλική ζημία του που υπολογίζεται σε 50 000 ευρώ, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας
  - Ο προσφεύγων-ενάγων διατείνεται ότι η καθής-εναγομένη δεν παρέσχε σ' αυτόν τη δυνατότητα να αμυνθεί, υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες, έναντι των όσων υποστηρίζει η καθής-εναγομένη. Ο προσφεύγων-ενάγων είναι της γνώμης ότι, ως εκ τούτου, έχει προσβληθεί το δικαίωμά του όσον αφορά τη χρηστή διοίκηση.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως
  - Ο προσφεύγων-ενάγων διατείνεται ότι, σε σχέση με την εκ μέρους της καθής-εναγομένης προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας, η καθής-εναγομένη υπέπεσε επίσης σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Αγωγή της 18ης Ιουλίου 2018 — Τριανταφυλλόπουλος κλπ κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-451/18)

(2018/C 373/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Παναγιώτης Τριανταφυλλόπουλος (Πάτρα, Ελλάδα) και 487 άλλοι ενάγοντες (εκπρόσωπος: Ν. Ιωάννου, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να καταδικασθεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να ανορθώσει την θετική τους ζημία, όπως αυτή εξειδικεύεται δέκατο εξ αυτών στο αγωγικό δικόγραφο, ανερχομένη σε ποσό 83,77 ευρώ ανά συνεταιριστική μερίδα, πολλαπλασιαζόμενη επί του αριθμού των μερίδων των οποίων κάθε ενάγον φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι κύριος·
- να καταδικασθεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στη δικαστική δαπάνη των εναγόντων.

Ισχυρισμοί/Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Το αντικείμενο της αγωγής αφορά αίτημα αποκατάστασης της ζημίας η οποία φέρεται ότι προκλήθηκε στους ενάγοντες ως μεριδιούχους της «Αχαϊκής Συνεταιριστικής Τράπεζας ΣΥΝ.Π.Ε.» (Αχαϊκή Συνεταιριστική Τράπεζα) υπό ειδική εκκαθάριση, και η οποία συνίσταται στην ενεστώσα θετική ζημία, ήτοι στην αξία των μεριδίων των οποίων έκαστος εκ των εναγόντων είναι κύριος. Η ζημία φέρεται να προεκλήθη από τον πλημμελή έλεγχο και εποπτεία της Τραπεζής της Ελλάδος (ΤτΕ) στην Αχαϊκή Συνεταιριστική Τράπεζα κατά τα έτη 1999 μέχρι και 2012, αλλά και από τον πλημμελή έλεγχο και εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προς την ΤτΕ, και μέσω της τελευταίας, αλλά και ευθέως, προς την Αχαϊκή Συνεταιριστική Τράπεζα.

Προς στήριξη της αγωγής οι ενάγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

1. Πρώτος ισχυρισμός αντλούμενος από τα πραγματικά περιστατικά, την σχηματισθείσα ποινική δικογραφία και το εθνικό δίκαιο.
  - Από το έτος 1999 και μέχρι και την ανάκληση της αδείας της Αχαϊκής Συνεταιριστικής Τράπεζας από την ΤτΕ, οι κατά καιρούς διοικήσεις, ελυσμίνοντο την εταιρική περιουσία, και την ανάλωσαν σε σκοπούς εγκληματικούς, και πάντως διάφορους από τους νόμιμους. Αυτό έλαβε χώρα χωρίς καν να τηρηθούν προσηματικά νόμιμες διαδικασίες λειτουργίας μιας τράπεζας. Η ΤτΕ είναι κατά το εθνικό δίκαιο η μόνη αρμόδια εποπτική αρχή, να λάβει όλα τα προληπτικά, ελεγκτικά και κατασταλτικά μέτρα, ώστε να μην συμβαίνουν όλα όσα συνέβησαν και οδήγησαν στην κατασπατάληση της εταιρικής περιουσίας.
2. Δεύτερος ισχυρισμός αντλούμενος από το άρθρο 340 ΣΛΕΕ.
  - Σύμφωνα με την 340, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ η ΕΚΤ ένεκα του ότι έχει ξεχωριστή νομική προσωπικότητα υποχρεούται να αποκαθιστά σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, τις ζημίες που προξενεί η ίδια ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

3. Τρίτος ισχυρισμός αντλούμενος από τη νομολογία του δικαστηρίου.

- Η νομολογία του δικαστηρίου απαιτεί να αποδεικνύεται κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου αποσκοπούντος στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες. Ως προς την απαίτηση σύμφωνα με την οποία η παράβαση πρέπει να είναι κατάφωρη, το αποφασιστικό κριτήριο για να θεωρηθεί ότι πληροίται η προϋπόθεση αυτή είναι το αν συντρέχει, εκ μέρους του οικείου κοινοτικού οργάνου, πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια. Η έκταση και η ένταση της ζημίας που έχει προκληθεί καθώς και ο αριθμός των ζημιωθέντων, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κριτήριο σχετικά με το εάν το εκδούν την πράξη όργανο έχει προδήλως και σοβαρώς υπερβεί τα όρια εξουσίας εκτιμήσεως. Ακόμα πρέπει να επισημανθεί ότι υπάρχει κατάφωρη παράβαση του ενωσιακού δικαίου εάν το όργανο δεν θα είχε διαπράξει την πλημμέλεια επιδεικνύοντας τη συνήθη φρόνηση και επιμέλεια. Η ΕΚΤ παραβίασε την υποχρέωση που είχε εκ των Συνθηκών και του Καταστατικού της να προβεί σε επιβολή κυρώσεων προς την ΤτΕ, λόγω της πλημμελούς εποπτείας που ασκούσε στην Αχαϊκή Συνεταιριστική Τράπεζα. Η ΕΚΤ από την πλευρά της είναι υπεύθυνη στο να ελέγχει εάν οι εθνικές τράπεζες των κρατών μελών λειτουργούν σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις Συνθήκες και στο Καταστατικό της. Σε περίπτωση που δεν προβαίνει σε τέτοιον έλεγχο κάνουμε λόγο για διοικητική ανεπάρκεια — παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης — η οποία θα μπορούσε να προβλεφθεί εάν η ΕΚΤ λάμβανε τα κατάλληλα μέτρα ώστε να «υπενθυμίσει» στην ΤτΕ τα καθήκοντά της εκ των Συνθηκών και να της υποδείξει ότι δεν επιτρέπεται να αφήνει τα πιστωτικά ιδρύματα ανεξέλεγκτα, γιατί έτσι διακυβεύεται η νομισματική σταθερότητα της ΕΕ, η οποία είναι ο βασικός σκοπός ύπαρξης της ΕΚΤ. Η ΕΚΤ όφειλε να ελέγχει εάν η ΤτΕ τηρούσε τις υποχρεώσεις που έχει ως μέλος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και στην περίπτωση που διαπίστωνε ότι αυτές οι υποχρεώσεις δεν τηρούνταν έπρεπε να προβαίνει στην λήψη των κατάλληλων μέτρων και όχι να αδρανεί.

Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2018 — Bezouaoui και HB Consultant κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-478/18)

(2018/C 373/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Hacène Bezouaoui (Avanne, Γαλλία), HB Consultant (Beure, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-F. Henrotte και N. Neyrinck, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη. Κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2018) 2075 τελικό, της 10ης Απριλίου 2018, σχετικά με την υπόθεση SA.46897 (2018/NN) — Γαλλία Εικαζόμενη ενίσχυση — CACES·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της έννοιας του «καταλογισμού» κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, καθόσον η επιστροφή των εξόδων που συνδέονται με την επιμόρφωση στην ασφαλή οδήγηση εργοταξιακών μηχανημάτων από τους αρμόδιους για τη συλλογή εισφορών οργανισμούς που είναι εγκεκριμένοι από το κράτος και εκπροσωπούνται ισότιμα (organismes paritaires collecteur agréés par l'État, στο εξής: OPCA) προϋποθέτει χρησιμοποίηση κρατικών πόρων, η οποία είναι αποτέλεσμα καταλογιστέου στο κράτος μέτρου. Συνεπώς, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η απόφαση της οποίας την ακύρωση ζητούν δεν είναι σύμφωνη με τη νομολογία Pearle (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Pearle κ.λπ., C-345/02, EU:C:2004:448).
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της έννοιας του «πλεονεκτήματος» κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι τα εν προκειμένω ληφθέντα από το γαλλικό κράτος μέτρα δίνουν πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις οι οποίες παρέχουν τα λεγόμενα επιμορφωτικά προγράμματα «CACES®» (Certificat d'aptitude à la Conduite En Sécurité, Πιστοποιητικό Ικανότητας στην Ασφαλή Οδήγηση), σε αντίθεση με εκείνες που παρέχουν τα λεγόμενα επιμορφωτικά προγράμματα «PCE®» (Permis à la Conduite d'Engins, Δίπλωμα Οδήγησης Μηχανημάτων).

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της έννοιας της «επιλεκτικότητας» κατά το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, καθόσον τα ληφθέντα μέτρα παρουσιάζουν επιλεκτικό χαρακτήρα. Ο λόγος ακυρώσεως αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη:
- το πρώτο σκέλος αντλείται από το επιχείρημα ότι οι ΟΡΡΑ δεν διαθέτουν την εξουσία να κάνουν διακρίσεις μεταξύ των διαφόρων επιμορφωτικών προγραμμάτων τα οποία ανταποκρίνονται στην ίδια ανάγκη και τα οποία έχουν όλα αναγνωρισθεί από το γαλλικό κράτος·
  - το δεύτερο σκέλος αντλείται από το επιχείρημα ότι οι παρεμβάσεις του γαλλικού κράτους έχουν ως αποτέλεσμα την παραπλάνηση των ΟΡΡΑ όσον αφορά τα προγράμματα επιμορφώσεως τα οποία πληρούν τις νομικές απαιτήσεις και των οποίων τα έξοδα μπορούν να επιστραφούν·
  - το τρίτο σκέλος αντλείται από το επιχείρημα ότι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των δύο συστημάτων επιμορφώσεως (CACES® και ΡΕΕ®) δεν δικαιολογείται από τη φύση ή τη γενική οικονομία ενός συστήματος αναφοράς.

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Αυγούστου 2018 — ΧΒ κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση Τ-484/18)

(2018/С 373/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΧΒ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της 6ης Νοεμβρίου 2017 και της 4ης Δεκεμβρίου 2017 με τις οποίες ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε ότι δεν είχε δικαίωμα λήψεως ορισμένων επιδομάτων (επίδομα στέγης, επιδόματα τέκνων, σχολικά επιδόματα και προσχολικό επίδομα)·
- κατά συνέπεια, να διατάξει την καταβολή των αντίστοιχων ποσών υπολογιζομένων από τις κρίσιμες κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα ημερομηνίες, πλέον τόκων υπερημερίας (βάσει του επιτοκίου της ΕΚΤ προσαυξημένου κατά 2 μονάδες). Θα πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διορθωτικές καταβολές που δεν ανάγονται στον μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου καταβλήθηκαν, υπόκεινται σε φόρο ο οποίος θα τις επιβάρυνε αν είχαν πραγματοποιηθεί κατά τις κανονικές τους ημερομηνίες, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 260/68 ⁽¹⁾·
- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 5ης Ιουνίου 2018 με την οποία απορρίφθηκε η από 29 Μαρτίου 2018 διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-ενάγοντος (grievance procedure)·
- εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει τις αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 2018 με τις οποίες απορρίφθηκε το από 15 Δεκεμβρίου 2017 αίτημα διοικητικής επανεξετάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος (administrative review)·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι οι όροι και οι κανόνες της ΕΚΤ όσον αφορά τη βραχυπρόθεσμη απασχόληση δεν είναι νόμιμοι (λόγος ελλείψεως νομιμότητας).
  - Οι όροι και οι κανόνες της ΕΚΤ όσον αφορά τη βραχυπρόθεσμη απασχόληση, πρώτον, προσβάλλουν τα δικαιώματα του παιδιού και παραβιάζουν τις αρχές της οικογενειακής προστασίας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων που κατοχυρώνονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεύτερον, παραβιάζουν την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ των εργαζομένων ορισμένου χρόνου και των εργαζομένων αορίστου χρόνου, και, τρίτον, παραβιάζουν την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ισότητας μεταξύ των φορολογουμένων.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή συλλογικών δικαιωμάτων, ως αποτέλεσμα ελλείψεως κατάλληλης διαβουλεύσεως της επιτροπής προσωπικού της ΕΚΤ κατά τη θέσπιση όρων και κανόνων της ΕΚΤ όσον αφορά τη βραχυπρόθεσμη απασχόληση.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 260/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 115).

Προσφυγή της 20ής Αυγούστου 2018 — Puma κατά EUIPO — Destilerias MG (MG PUMA)

(Υπόθεση T-500/18)

(2018/C 373/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Trieb και M. Schunke, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Destilerias MG SL (Vilanova i la Geltru, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MG PUMA — Υπ' αριθ. 15 108 848 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 2019/2017-2.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Αυγούστου 2018 — Pharmadom κατά EUIPO — IRF (MediWell)

(Υπόθεση T-502/18)

(2018/C 373/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M-P. Dauquaire, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: IRF s. r. o. (Μπρατισλάβα, Σλοβακία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MediWell — Αριθ. 15 078 645 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 6/2018-5.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών·
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως σήματος·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Αυγούστου 2018 — Haba Trading κατά EUIPO — Vida (vidaXL)

(Υπόθεση T-503/18)

(2018/C 373/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Haba Trading BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: B. Schneiders και A. Brittner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Vida AB (Alvesta, Σουηδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης vidaXL — Υπ' αριθ. 11 603 024 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 190/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — ΧG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-504/18)

(2018/C 373/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΧG (εκπρόσωποι: S. Kaisergruber και A. Burghelle-Vernet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2018 η οποία εκδόθηκε από [εμπιστευτικό] ⁽¹⁾ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και με την οποία διατηρείται η άρνηση προσβάσεως του προσφεύγοντος στους χώρους της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται αναρμοδιότητα του εκδότη της προσβαλλόμενης πράξεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3 της αποφάσεως (ΕΚ, Ευρατόμ) 2015/443 της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 2015, σχετικά με την ασφάλεια στην Επιτροπή (ΕΕ 2015, L 72, σ. 41) (στο εξής: απόφαση 2015/443), καθώς και έλλειψη νομικής βάσεως της προσβαλλόμενης πράξεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος, ιδίως παράβαση του άρθρου 67 ΣΛΕΕ, του άρθρου 6 ΣΕΕ, του άρθρου 3 της αποφάσεως 2015/443, καθώς και των άρθρων 6, 7, 8, 15, 27, 31, 41, 42, 47, 48 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Ο λόγος ακυρώσεως αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη:
  - με το πρώτο σκέλος προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων της ελευθερίας, της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και της ελεύθερης ασκήσεως του επαγγέλματός του·
  - με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας, της προσβάσεως στα έγγραφα και της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, καθώς και παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας·
  - με το τρίτο σκέλος προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παράβαση του άρθρου 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικός, παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και παραβίαση των αρχών της τυπικής και ουσιαστικής αιτιολογήσεως των μονομερών πράξεων. Ο λόγος ακυρώσεως αυτός υποδιαιρείται σε δύο σκέλη:

- με το πρώτο σκέλος προβάλλεται έλλειψη τυπικής αιτιολογήσεως της προσβαλλόμενης πράξεως·
- με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται έλλειψη ουσιαστικής αιτιολογήσεως της προσβαλλόμενης πράξεως.

(¹) Εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται.

Προσφυγή της 24ης Αυγούστου 2018 — OLX κατά EUIPO — Stra (STRADIA)

(Υπόθεση T-508/18)

(2018/C 373/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: OLX BV (Hoofddorp, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: G. Lodge, K. Gilbert, Solicitors, και V. Jones, Barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Stra Lda (Coimbra, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης STRADIA — Υπ' αριθ. 14 841 985 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιουνίου 2018 στις συνεξετασθείσες υποθέσεις R 2228/2017-4 και R 2229/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικός, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση αποφαινόμενο ότι η ανακοπή πρέπει να παραπεμφθεί στο τμήμα ανακοπών προς επανεξέταση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας για την παρούσα προσφυγή, καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Επικουρικός, εάν ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών παρέμβει στη δίκη, τότε να καταδικάσει το EUIPO και τον παρεμβαίνοντα, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας για την παρούσα προσφυγή, καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Αυγούστου 2018 — Kaddour κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-510/18)

(2018/C 373/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Khaled Kaddour (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: V. Davies και V. Wilkinson, Solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα μέτρα του 2018 στον βαθμό που αφορούν τον Δρ. Kaddour· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του Δρ. Kaddour στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή βάλλει κατά της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/778 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2018, L 131, σ. 16), και κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/774 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2018, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 ⁽²⁾ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2018, L 131, σ. 1), στον βαθμό που τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται στον προσφεύγοντα (στο εξής: τα μέτρα του 2018).

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι τα μέτρα του 2018 ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι στην περίπτωση του προσφεύγοντος τυγχάνουν εφαρμογής, υπέρ του, τα άρθρα 27 και 28, παράγραφος 2, της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1836 του Συμβουλίου ⁽³⁾ και από το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1828 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι τα μέτρα του 2018 συνιστούν προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος, όπως αυτά προστατεύονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όσον αφορά το δικαίωμα σεβασμού της φήμης και της περιουσίας του προσφεύγοντος, καθώς και την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2013, L 147, σ. 14).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 442/2011 (ΕΕ 2012, L 16, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1836 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2015, L 266, σ. 75).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1828 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2015, L 266, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2018 — Zott κατά EUIPO — TSC Food Products (Αρτοσκευάσματα)

(Υπόθεση T-517/18)

(2018/C 373/22)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zott SE & Co. KG (Mertingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: E. Schalast, R. Lange και C. Böhler, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: TSC Food Products GmbH (Wels, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 2487983-0001 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 1341/2017-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL